

Do 80,000 nacijev zajetih v Holandiji Nemci so zažgali Bremen, Hannover in Hamburg

PARIZ, 9. aprila. — Zavezniki so danes presekali zadnjo železniško progo, ki vodi iz zapadne Holandske ter s tem zajeli v past v Holandiji do 80,000 nacijev.

Ameriška 9. in angleška 2. armadi stojita pred gorečima mestoma Hannover in Bremen. Do Hamburga imata še 50 milj in do Magdeburga ob Labi 70 milj. Laba je zadnja vodna zapreka pred Berlinom, ki teče 50 milj zapadno od nemške prestolnice.

Zavezniški tanki in pehota so komaj 5 milj od Bremena in Hannovera. Obe mesti bosta vsak čas v zavezniških rokah, dasi ne Nemci ljuto branijo pri Bremenu, ki je eno glavnih nemških pristanišč in kjer so velike ladjedelnice.

Nepotrjena poročila vedo povedati, da so zavezniki že vdrl v Bremen, Hannover in Stuttgart.

Mnogo nemških mest v severni Nemčiji gori. Zavezniki si

tega ne vedo razlagati, ker njih zračna armada ni ta mesta bombardirala. Požari so izbruhnili v Hamburgu, Hannoveru, Brunswicku in Luebecku. Zadnji dve mesti zavezniški letalci že dolgo niso obiskali. Menda so Nemci sami zažgali mesta.

Deveta ameriška armada je še 128 milj od Berlina. Pred seboj ima odprt teren in nobene nemške linije pred seboj.

Druga oklepna divizija 9. armade je prešla mimo Hannovera 10 milj južno ter udarila naprej naravnost proti Berlinu.

Nemške izgube znašajo zadnjih 10 dni povprečno po 50,000 mož na dan zajetih, ubitih in ranjenih. Okrog 45,000 na dan jih zavezniški zajamejo.

Ena kolona 9. ameriške armade je vdrla v Essen, ki šteje 660,000 prebivalcev in kjer se nahajajo znane Kruppove tovarne. Poročila zatrjujejo, da so Kruppove tovarne popolnoma porušene

in da se v njih ni obrnilo nobeno kolo že od 11. marca. Kredit za to gre zavezniškim bombnikom.

Na severu so zavezniške armade razcepile nacije na dvoje. En del se nahaja na Holandskem okrog mest Amsterdam, Rotterdam, Utrecht in Hague, drugi del je pa v Nemčiji okrog pomorskih baz Emden in Wilhelmshafen.

Prva in 9. armadi čistita tudi Porurje, kjer je zajetih do 150,000 nacijev. Prva armada jih je včeraj vzela od tam 12,500.

Sedma armada na jugu je zdaj med Nuernbergom in Stuttgartom. Njene prednje čete so nekako 250 milj od Dunaja.

Tretja armada čisti okrog sebe in se pripravlja za nov pohod proti vzhodu. Gen. Patton bo najbrže udaril proti Leipzigu, ali pa proti češki meji. Tretja armada ima do Prage samo 145 milj, do ruske fronte pod Berlinom pa 160 milj.

PREDLOG PROTI \$5 AVTNI ZNAMKI JE ŽE VLOŽEN

Washington. — Predno bodo morali lastniki avtov kupiti novo znamko za avto 1. julija, bo ta postava morda že odpravljena. Predlog proti je vložil senator Johnston iz South Caroline.

Senator pravi, da zdaj, ko radi pomanjkanja gorilina vsak vozi avto le po nekaj milj, bi bilo krivično, če bi morali plačevati še ta davek vladi.

Poslanec Norrell iz Arkansasa je pa rekel, da vlada potroši silno denarja, da iztirja ta davek. Kot znano mora imeti vsak avto \$5,000 znamko na šipi, kar je federalni davek na avte.

Nemci so pobili 577,000 oseb v latvijskih taborih

London. — Ruska preiskovalna komisija je poročala po radiju 6,000 besed obsegačo poročilo o nemških brutalnostih v Latviji. Obtožnica se glasi, da so naciji pobili v latvijskih koncentracijskih taboriščih 577,000 oseb, a 175,000 oseb so odpeljali na prisilno delo v Rajh za časa okupacije Latvije.

Moskovska komisija obtožuje tega zločina nemško vrhovno poveljstvo in vlado ter 88 posameznih oseb, katere imenuje po imenih.

Zed. države v diplomatski zvezi z Argentino

Washington. — Zed. države so zopet stopile v diplomatske odnose z republiko Argentino. Isto akcijo poročajo tudi Anglija, Francija, Kanada in Nizozemska. Argentina je napovedala vojno osišč, zato je zopet sprejeta med prijatelje.

Iz raznih naselbin

Chicago. — Umrl je Frank Košir, star 56 let, rojen v Borovnici pri Vrhniki. V Chicagu se je preselil leta 1921. Pred par meseci se je podal v Fontano, Cal., kjer je umrl za srčno hibo. Bil je pripeljan nazaj v Chicagu. Zapušča ženo in sedem odraslih otrok.

Prestala operacijo

Mrs. Mary Smrtin iz 19712 Muskoka Ave. je srečno prestala operacijo v Glenville bolnišnici. Obiski so že dovoljeni.

Maša sedmina

Jutri ob 6:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša sedmina za pokojnega Frank Pangeršiča.

Vabilo na sejo

Nocoj ima podružnica št. 18 SZZ važno sejo v navadnih prostorih. Po seji bo pa prav prijeten card party.

NA DUNAJU SO NACIJE RAZDVOJILI

Rusi so predrl že do parka gradu Schoenbrunn ter zajeli glavni kolidvor.

London, 9. apr. — Boj divja zdaj preko treh četrtin Dunaja. Nemci poročajo, da so Rusi dosegli park gradu Schoenbrunn, ki je bilo poletno bivališče Habsburgovcev. Rusi so dosegli tudi Franz Josefov kolodvor v severnem delu mesta.

Na južni strani imajo Rusi še eno miljo do dunajskega ringa, ki vodi v krogu po sredini mesta. Do centra mesta imajo Rusi še poldrugo miljo. Depše s fronte poročajo, da so Rusi razdvojili nacije na Dunaju in pobijajo vsako polovico posebej.

Vzhodna ruska kolona je v bližini letališča Aspern, na severnem bregu Donave. Ta kolona je presekala železniško progo, ki vodi iz Dunaja v Brno, 65 milj severno. Nemci imajo iz Dunaja samo eno železniško progo še, namreč ono, ki vodi v Prago.

Z Baltika se poroča, da so Rusi vdrl v Koenigsberg, glavno mesto Vzhodne Prusije, ki so ga že dolgo oblegali. Zajeli so tam nad 40,000 Nemcev.

Južno od Dunaja je na pohodu 3. ukrajinska armada, ki prodira proti Gradcu, do katerega ima še 30 milj.

Vest iz domovine

Anton in Pepca Lah, 6301 St. Clair Ave. sta prejela potom Rdečega križa vesti od svojih domačih iz Male Slivce št. 3, pošta Velike Lašče. Antonu piše mati, Franciška Lah, ki je bila pregnana od doma in živi zdaj pri sestri njegove žene, Franciški Centa. Pepca je pa dobila pismo od sestre Franciške Centa. Pišejo, da so vsi zdravi ter naročajo pozdrave vsem sovražnikom.

Stanovanci v okolici 140. ceste svare župana in mesto

Organizirani stanovanci v okolici 140., 136. in Deise ceste so poslali včeraj v City Hall svari, da bo župan in mesto odgovorno za vso škodo, povzročeno od neprestanih razstrelb v tovarni National Smelting Co. Od februarja je bilo v tej tovarni že šest eksplozij in vendar ni mesto podvzelo še nobenih korakov v tem oziru. Mestni odbornik John J. Prince je že večkrat opozoril mestno administracijo na te razstrelbe, kjer se izdeluje aluminij in magnezija.

Izjava Rev. Černeta

Rev. James Černe izjavlja v "Jugoslovanskem Obzoru," da v njegovih dosedanjih izjavah ni nikakršnega odobravanja politike komunističnih "sopotnikov" v Ameriki, kot so to nekateri mislili.

Mi to beležimo seveda z največjim veseljem. Radovedni smo, ali bodo "sopotniški" listi prinesli to izjavo Rev. Černeta, ali pa bodo pustili svoje bravce v napačni poučenosti.

NOVI GROBOVI

Albert Jurca

V Phoenix, Arizona, je umrl Albert Jurca, star 21 let, sin dobro poznane družine Frank Jurca iz 4464 W. 130. St. (West Park). Truplo pokojnega bo dopeljeno v Cleveland v petek. Pogreb se bo vršil pod oskrbo Zakraskovega pogrebnega zavoda. Čas pogreba in drugo bomo sporočili pozneje.

Steve Spoljarec

Po daljši bolezni je umrl Steve Spoljarec, star 55 let, stanujoč na 7502 St. Clair Ave. Tukaj zapuša ženo Katarino in pastorko Konstantino ter Mary Louise in več drugih sorodnikov. Rojen je bil v Belovaru, kjer zapuša več sorodnikov. Tukaj je bival 38 let. Bil je član društva sv. Josipa 99 HBZ. Pogreb bo v četrtek jutraj ob devetih iz Želetovega pogrebnega zavoda na Highland park pokopališče.

Costa Bobich

V Lakeside bolnišnici je umrl Costa Bobich, rodom Srb, star 47 let, stanujoč na 15913 Pythias Ave. Tukaj zapuša ženo Ano, hčeri Caroline in Mildred ter sina George. Tukaj je bival 30 let in je bil veteran prve svetovne vojne. Pogreb bo v četrtek popoldne ob eni iz Želetovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Save in na rusko pokopališče.

Pogreb John Hrovata

V četrtek jutraj ob devetih bo pogreb pokojnega John Hrovata.

JAPONCI NA OKINAWA NAPADAJO

Na južnem delu so se morale ameriške čete nekaj umakniti pred Japonci.

Guam, 9. apr. — Japonci so izvedli svoj izpad na ameriške čete na otoku Okinawa. Z nasajenimi bajonetmi so se zagnali proti ameriški liniji na neki višini. Japonsko pehoto je podpiralo topništvo in tanki. Trije ameriški tanki so bili izgubljeni. Tretji bataljon 184. polka se je moral umakniti z višine. Toda sinoči so se zopet regrupirali, da višino ponovno naskočijo.

Na južnem delu otoka so Japonci zabarikadirani v votlinah in za betonskimi utrdbami. Sodi se, da so Japonci premestili večino 60,000 mož garnizije na južni del otoka, predno so Amerikanci otok invadirali. Na severnem delu otoka imajo ameriške čete pa le slabo opozicijo. V soboto so Amerikanci potopili ogromno bojno ladjo Yamato in pet manjših bojnih ladij, ki so hotele otoku na pomoč. Amerikanci so razbili Japoncem tudi 590 letal.

Na zapadni obali so okupirali Amerikanci dvoje vasi. Do glavnega mesta Naha imajo Amerikanci še štiri milje. Tukaj pričakujejo hud odpor Japoncev.

Na Filipinih so imeli Japonci 314,854 izgub, ubitih ali zajetih. Tako poroča glavni stan generala MacArthurja.

Prva solata s farm!

Aha, naš uredniški štab je že imel na mizi prvo solato in radič! Gola istina! Poslal jo je Jerry Stroin iz Geneve, Ohio. Pa kaj solato, dodal je tudi zabelo, prav lep kos slanin. Olje in jesi si pa sami dobite, je naročil Jerry Mrs. Joe Homovec, iz 61. ceste, ki nam je prinesla košarico s temi telesnimi dobrotami deli s farm. Tako je Jerry prekosil letos še celo Mr. Leskovic s Hubbard z zgodnjo solato. Znat se mora!

Maša za vojakom

V soboto 14. aprila ob devetih bo darovana v cerkvi sv. Lovrenca maša za pokojnega vojaka Cpl. Felix Čekada. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

K molitvi

Člani društva Borštarnjev št. 1640 naj pridejo jutri zvečer ob osmih v Svetkov pogrebni zavod, da se posloje od pokojnega brata John Hrovata.

V ITALIJI NAŠI PRODRAJO PROTI LA SPEZIA

Rim. — Peta ameriška armada prodira ob zapadni obali proti važnemu pristanišču La Spezia, do katerega imajo še par milj. Včeraj so Amerikanci naskočili in zavzeli 3,000 čevljev visoko Monte Belvedere.

V prvih vrstah so tukaj japonsko-ameriške čete, ki služijo v 442. polku. Ta polk je že počistil glavno cesto, ki vodi v La Spezia.

Nemški vojni ujetniki so poslali domov apel za mir

Washington. — Vojni oddelek naznanja, da je bil poslan v Nemčijo apel nemških vojni ujetnikov. Apel je bil prenašan po radiu in pozivlja nemško vojaštvo in narod, da naj takoj položijo orožje.

Apel je bil sestavljen in podpisan od 1,391 nemških vojni ujetnikov v taborišču Devens, Mass. in se glasi:

"V času, ko je najtežja usoda zadela nemški narod kot posledica Hitlerjeve 12 letne oblasti, dvigamo mi, nemški vojni ujetniki v Ameriki svoj glas. K temu smo se priglasili prostovoljno in samo radi tega, ker nam je pri srcu vaša usoda v domovini, ki zahteva, da se takoj podvzame akcija za premirje."

Apel konča z besedami: "Mi smo vaši možje, vaši bratje, vaši sinovi in vaši očetje."

Vesela vest

V sredo 4. aprila je obiskala teta štokljka družino Mr. in Mrs. Frank Ketchaver, 6214 Carl Ave. ter jim prinesla kar dva čvrsta fantka. Mamica in dvojčka se prav dobro počutijo v Huron Rd. bolnišnici. Mr. in Mrs. Frank Klopčič iz 6002 Dible Ave. sta prav ponosna na svoja vnuka. Čestitke!

Licence za biciklje

Od danes naprej se že lahko kupijo licence za biciklje v Clevelandu. Licenca stane 25 centov. Čas za nabavo je en mesec. Prošnje za mladostne voznike morajo podpisati starši. Licence se dobi v City Hall, soba 122 in na raznih krajih po mestu.

Obiski so dovoljeni

Kot se nam sporoča se zdravje Mrs. Rose Česnik obrača na bolje in obiski so že dovoljeni. Upamo, da se kmalu zopet povrne k svoji družini.

Dar za begunce

Za slovenske begunce v Rimu je daroval v našem uradu John Verlič iz 23050 Ivan Ave., Euclid, O. \$5.00. Prav lepa hvala!

Razne vesti od
naših borcev
v službi
Strica Sama

Družina Mr. in Mrs. John so bili tega drugega obvestila zelo veseli, ker zdaj vsaj vedo, da je še med živimi, čeprav v ujetništvu.

John Debeljak iz 3614 E. 81. St. je naročil Ameriško Domovino zetu T/Sgt. John Rožniku, ki se nahaja že tri leta onstran Atlantika.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER1117 St. Clair Ave. Cleveland 1, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celoletno \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland, by mail, \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier, \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents.

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

85

No. 82 Tues., Apr. 10, 1945

Nerodna diplomacija

V teh dneh se dosti sliši, da bo konferenca Združenih narodov v San Franciscu odložena, kar je pa težko verjetno. Dan 25. aprila je preveč blizu, da bi se ga moglo prestaviti. Mnogo delegatov za to konferenco je brez dvoma že na potu sem. To potovanje je zvezano z velikimi težavami v tem vojnem času. Na potu v San Franciscu je tudi že polne vagonne potrebne dokumentov. Vse to ustaviti bi bilo torej fizično skoro nemogoče.

Toda vse to bilo lahko v primeri s posledicami, ki bi jih imela odlogitev te konference. Publika pričakuje veliko od te konference. Ako bodo doseženi na tem posvetovanju važni zaključki, bo javno mnenje naroda, zlasti ameriškega, zopet v pravem toku, ko je bilo močno zrahljano od časa konference velikih treh na Krimu.

Kar priznajmo, da imamo v Washingtonu zelo slabo diplomacijo, v katero narod vedno bolj izgublja zaupanje. Naš predsednik uporablja pri mednarodnih problemih antiterje in osebne svetovalce, v katere narod nima vere. Naš državni oddelek in večina naših diplomatov v tujemskih deželah nimajo zaupanja pri narodu doma. Naš državni tajnik Stettinius je res mož dobrih sposobnosti, toda vidno je, da more delati tako, kot želi predsednik, ki pa radi večkratne odsotnosti iz Washingtona in radi prezaposlenosti z drugimi problemi ne more posvečati svoji diplomaciji dovolj pozornosti.

Da stoji predsednik na slabnih diplomatskih nogah kaže zlasti njegova nerodna diplomacija glede glasov pri mirovni skupščini. Na konferenci v Jalti se je vdal pritisku Stalina, da naj ima Sovjetija tri glasove, to je enega za Rusijo, enega za Belo Rusijo in enega za Ukrajino, čeprav so faktično vse tri ena sama država. V zameno za to je predsednik zahteval tri glasove tudi za Zed. države. Zdaj se je pa naenkrat premislil in izjavil, naj imajo Zed. države samo en glas, kot vsaka druga dežela. Zakaj se je predsednik tako naglo premislil? In končno, zakaj je bil ta zaključek na Jalti do zadnjega držan tako tajen? In zakaj se je ta zaključek dalo v javnost, če je bilo na Krimu zaključeno, da ostane tajen do konference v San Franciscu? In zakaj se je predsednik naenkrat premislil, da ne bo zahteval za Zed. države treh glasov? Ali je to namen, da se osramoti Rusijo, da bi tudi ona ne zahtevala za treh glasov? Če je to slučaj, kaj si more misliti Moskva o naši diplomaciji, ki enkrat govori in obljubi tako, čez nekaj tednov pa drugače? Kaj naj si narodi mislijo potem o diplomaciji, ki je na tem, da postavi bazo za svetovno ustavo?

Tak slučaj smo imeli že enkrat prej, leta 1933. Tudi takrat se je vršila mednarodna konferenca. Pred konferenco se ni odločilo nobenih važnih zadev. Ko je bila na stvar v teku, so bili delegatje v nekaki megli, hoteč zvedeti, kaj ima v mislih Mr. Roosevelt. To je bil vzrok, da je bila konferenca absolutno fiasco. Ali čaka tudi konferenco v San Franciscu nekaj podobnega? Ako je to slučaj, potem bi bilo res boljše, da se konferenca ne vrši kljub neprilikam, ki bi jih odložitev povzročila. Naj slavo našega orožja na svetovnih frontah ne zatemnjuje nerodna diplomacija.

Ali je to tista večča roka v svetovnih problemih, o kateri so nam v zadnji predsedniški kampanji pripovedovali, da je nenadomestljiva?

Socialna varnost ima zdaj močnega tekmeca

Delavske unije so naenkrat prišle na idejo, da bi obdavčile delodajalca, ki naj bi plačeval v njih blagajne gotovo vsoto, čez katero ima unija absolutno kontrolo. Unija glasilnikov ima že tak davek, ki ji prinese na leto v blagajno več milijonov dolarjev. Nekaj podobnega je zahteval John L. Lewis od premogarskih družb. Unije pravijo, da je to nekaka socialna varnost za njih člane.

Ampak mi imamo že dve socialni varnosti, ena je za starostno pokojnino, ena za brezposelno zavarovalnino. Za starostno pokojnino plačujejo delavec in delodajalec enako, za drugo je obdavčen samo delodajalec.

Ta socialna varnost oziroma denar, ki pride v to blagajno, je upravljan po uradnih ali vladnih agencijah, ki so odgovorne direktno kongresu. Kongres je izrecno določil, v kakšne namene naj se ta denar rabi. Toda denar pa, ki pride v blagajne delavskih unij z direktnim obdavčenjem delodajalcev, upravljajo unije same oziroma njihovih uradniki, kakor hočejo. In znano nam je, vsaj v mnogih slučajih je tako, da članstvo nima v glavnem uradu unije dosti besede. To bi se reklo, da imajo delavske unije namen prevzeti vse delo socialne varnosti iz vladnih rok pod svojo kontrolo.

Seveda, unije bodo na vso moč zanikale, da bi bilo kaj takega njihov namen. Pa če je že to njihov namen ali ne, fakt je, da ustvarjajo z direktnim obdavčenjem delodajalcev svojo lastno socialno varnost, torej grede na polje, katero je do zdaj obdelovala naša vlada s svojimi agencijami in kongresom. Delavske unije bodo torej prevzele funkcije vlade. Ali more vlada kaj takega trpeti in ostati vlada? Težko je verjetno, da bi publika trpela dvoje vrst socialnih varnosti. Dokler imamo socialno varnost pod vladno kontrolo, ne potrebujemo nobene zasebe, ki bi bila v korist samo nekaterim.

BESEDA IZ NARODA

Dr. Ciril Žebot piše dr. Furlanu v London

Opoma uredništva:

Kmalu bo tri leta, odkar so komunisti v Ljubljani umorili dr. Ehrlicha. Takoj se je tu med nami razneslo, da je bil umorjen radi tega, ker je bil baje "izdajalec." Da se je ta trditev hitro prijel naših ljudi, ima zlasti velike "zasluge" Mr. Adamič z znanim poglavjem v svoji prosluli knjigi. Mi smo že takrat prinesli nekaj člankov, ki so povedali resnico. Sedaj nam je prišlo v roke pismo dr. Žebota iz Rima, ki se peča z istim vprašanjem. Dr. Žebot je sin znanega štajerskega poslanca Franc Žebota, ki so ga Nemci takoj ob prihodu v Jugoslavijo odpeljali v koncentracijsko taborišče Dachau, kjer je tudi umrl. Sin je docent na univerzi v Ljubljani, odkoder je pobegnil pred komunisti v Rim. Žeboti so doma iz St. Ijke v Slovenskih goricah. Goto-vo bomo ustregli našim naročnikom, ako v kratkih odstavkih priobčimo celo pismo in sicer nespremenjeno. Mnogo je v njem tujih izrazov, ki bodo tega ali onega naših ljudi motili. Piše pač profesor profesorju. Toda v glavnem bo lahko vsak videl iz tega pisma, kakšna krivica se dela rajnemu profesorju Ehrlichu, pa naj bo obrekljivec ali Adamič ali Furlan ali kdorkoli. — Pismo se glasi tako:

Gospod profesor Boris Furlan: —

Da Vam pišem, ko Vas osebnosti ne poznam, me sili težka obdolžitev, ki ste jo v svojem nagovoru po londonskem radiu v soboto 16. septembra t. l. izrekli nad mrtvim profesorjem Lambertom Ehrlichom s tem, da ste ga postavili v isto vrsto z generalom Rupnikom in ga označili za narodnega izdajalca. Ta obdolžitev je tako strašna, da človek, ki je prof. Ehrlich, le malo poznal, od nje ne more ostati ravnodušen, pa naj bodo trenutne politične razmere kakršne koli.

Ne pišem Vam kot idejnemu in političnemu nasprotniku slovenskega katoliškega gibanja, ali, da bi hotel polemizirati z Vašimi nazori. Pišem Vam kot človeku - intelektualcu, kot pravniku in akademskemu učitelju, kot Slovencu, ki je storil krivico mrtvemu sočloveku, stanovskemu tovarišu, sorojaku.

Prastara je norma srčne kulture in pietete, ki ne dovoljuje, da bi se o mrtvem človeku slabo govorilo, ker se mrtvi ne morejo braniti. Če pa že kdo to normo pogazi, ali pa meni, da ima kaj bistvenega povedati za zgodovino, ki je vsekakor upravičena izrekat tudi negativne sodbe o minulih ljudeh in njih dejanjih, ki so nadpovprečno negativno vplivala na tok socialnega življenja, potem je dolžan, da negativno sodbo o dejanjih in osebnosti mrtvega najvestneje dokaže. Posebno je dolžan tako ravnati intelektualci, doktor prava, ki je ob promociji položil slovesno obljubo doktorske časti in pravičnosti, akademski učitelj, ki ga vežejo stroga pravila znanstvene izvirnosti. Predmet Vaše obdolžitve spada celo v kriminalno področje (če ne pozitivno, vsaj pravno-filozofsko). Zato bi bili tembolj morali za svojo obdolžitev doprinesiti dokaz resnice in se opremiti z vsemi varščinami objektivnosti, ki jih predvidevajo dokazno-pravna načela svobodne in civilizirane družbe.

Intelektualec, pravnik in profesor pravne filozofije ste in se teh splošnih človeških in posebnih praviških ter akademskih - učiteljskih dolžnosti srčne kulture, pietete, vestnosti, resničnosti, pravičnosti, pravne gotovosti, znanstvene izvirnosti ter končno tudi kolegijske brez dvoma zavedate. Ali pa ste upoštevali te norme omikanega sveta, ko ste obdolžili prof. Ehrlicha?

Mrtvega človeka, ki je za svoje žive dni užival splošno reputacijo izredno plemenitega moža, vzornega duhovnika, služnega naroda - obrambnega delavca in ki je bil celo Vaš starejši kolega v proforskem zboru slovenske univerze, ste javno po radiu obdolžili najbolj nečastne krivde, ne da bi vsaj kakorkoli poizkušali izvesti odgovarjajoč dokaz resnice; kaj šele, da bi bili to storili z zahtevano vestnostjo. Profesor Ehrlich ste označili za izdajalca, ne da bi kakorkoli navedli konkretna zla dejanja, ki naj bi jih bil zagrešil; ne da bi bili dokazali, da je ta zla dejanja res storil, in ne da bi bili z zahtevano analizo teh zlih dejanj skušali vsaj filozofsko dokazati njih narodno - izdajalsko kvalifikacijo in s tem moralno upravičenost svoje težke obdolžitve.

Z obžalovanjem je zato treba ugotoviti, da Vi v svoji radijski obdolžitvi prof. Ehrlicha niste ravnali ne v skladu s splošnimi dolžnostmi človeka, ne v skladu s svojo doktorsko pri-sego in ne v skladu s svojim akademskim dostojanstvom, da momenta kolegijske sploh ne omenjam.

In kako ste, gospod profesor, ravnali do pok. Lamberta Ehrlicha kot Slovenec? To pa je daljše poglavje, četudi ne nameravam v tem priložnostnem pismu razviti kake biografije prof. Ehrlicha - narodnega delavca, temveč se hočem omejiti samo na navedbo nekatere značilnih drobcev iz bogatega mozaike Ehrlichovega narodnega dela, ki so mi trenutno najbolj pred očmi.

Prof. Ehrlich je že pred prvo svetovno vojno bil eden izmed opornih stebrov slovenstva na Koroškem, kot to vedo in priznavajo vsi znani koroški javni delavci brez razlike nazorov in strank. Med prvo svetovno vojno je prof. Ehrlich izdelal mojstrsko dokumentarno spomenico o protipostavnem nemškem preganjanju slovenstva po Koroškem in štajerskem, ki je kot Koroščeva interpelacija v dunajskem parlamentu močno odjeknila in prisilila avstrijsko vlado k obžalovanju in preiskavi.

Kot ekspert za koroško vprašanje v naši narodni delegaciji na pariških mirovni konferencah je pok. prof. Ehrlich branil najtežji del naše narodne pravde, potem ko se je bil prej na najslavnejši univerzi Anglije znanstveno afirmiral kot slovenski etnolog in tam navezal vrsto odličnih poznanj, ki jih je uporabil v korist slovenske stvari. Poleg dela za svoj specialni koroški referat je on v Parizu zbral, uredil in komentiral vse gradivo, kar ga je bilo v zvezi s slovenskim vprašanjem in mirovni konferencah in je nato v Ljubljani ta obsežen elaborat pripravil za publikacijo brez dvoma enega izmed najvažnejših slovenskih politično - zgodovinskih del (ki ga je za objavo ocenil g. min. prof. Cankar, katerega natis pa je bistveno zavrnil g. min. Drago Marušič s tem, da je kot ban odpravil sklad, ki je bil določen za natis tega dela iz prihrankov naše mirovne delegacije).

Po za Slovence nesrečno za-

ključenih mirovni konferencah je pok. prof. Ehrlich poleg svoje profesorske in duhovniške prezaposlenosti neprenehoma, tiho in glasno, na sto načinov delal za narodnostno ohranitev naših manjšin v Italiji in Avstriji, za kar na žalost mnogo bolj poklicanih še od daleč ni imelo toliko smisla kot on. Bil je dvajset let "župnik" slovenskih Višarij. Tam gori je med drugim, poslušajoč se naravnega "zemljevida" slovenske zemlje daleč naokoli te edinstvene slovenske božje poti, s svojo ognjevito in tehtno besedo slovensko mladino iz Primorja, iz Koroške in iz jugoslovanske Slovenije, ki jo je tolikokrat vodil tja gor, opominjal in učil, česar je o našem narodnem vprašanju ni učila nobena šola, ne univerza, ne katerakoli druga ustanova: da vsako leto utone v german-skem morju povprečno po ena slovenska vas na severu, da je vsa Slovenija kakor en sam izpostavljen evropski križišči kolodvor, itd., itd. Zaradi tega in drugega svojega narodno - obrambnega udejstvovanja je imel ponovno opravka z laškimi oblastmi, nemške oblasti pa so mu prepovedale prestop na Koroško.

(Dalje prihodnjič.)

Takole je papež govoril

Mihel

Cerkev božja je še vedno tu in je nihče ne more prezreti. Zvečeno zato je ona pred vsem svetom jasno viden svetilnik, ki ne prestopa opominja svet na to, kako hoče imeti Bog ta svet urejen. Zgodovina Cerkev kaže v vseh stoletjih, kako je vršila med narodi svoje božje poslanstvo. Pogosto je morala braniti svojo lastno svobodo, ki ji je dana od Boga. Mnogi, ki so zlorabljali svojo moč, so se spozabljali nad Cerkvijo. Toda ko je branila svojo lastno svobodo, je branila istočasno svobodo vsakega posameznega človeka.

Danes išče svet bolj popolne oblike demokracije. Cerkev ima nalogo, da mu pokaže najvišjo in najbolj potrebno demokratično misel: vsak človek je sam v sebi neskončno veljaven, ker je poklican k božjemu poslovljenju. To je močan klic, ki prihaja iz betlehemskih jaslic in odmeva do kraja zemlje. Mora ga slišati vsako človeško uho. In to je silnega pomena v teh dneh, ko posamezen človek tako strahno malo velja.

Sveta zgodba Božiča razglasa to neodvzeto veljavo vsakega posameznega človeka tako glasno in s tako avtoriteto, da se ne more meriti s tem nobena zemlj-ska moč. Nobena zemlj-ska izjava o človeških pravicah in svoboščinah nima tolike avtoritete.

Božič je tisti veliki praznik, ki nam prinaša Sina božjega na svet v človeškem mesu. To je praznik, ko se nebo sklanja na zemljo z neizključivo milostjo in dobrotinstvom. Pa je Božič tudi praznik, ko se celokupno krščanstvo in z njim vse človeški rod pred jaslicami zaveda tesnega edinstva, ki ga je Bog napravil med ljudmi. Kako bi se ne zavedali vsi tega edinstva, ko premišljujemo" dobroto in ljube-domilost Boga, našega Odrješ-nika"?

Rojstvo Odrješnika, ki je spet upostavljal človekovo dostojanstvo v polni meri, je tisti trenutek, ki kliče po združitvi vseh ljudi, ki so dobre volje. Ubogemu svetu, ki je razdvojen in razklan, je strupljen od sovraštva in sebičnosti, obeta Božič novo ljubezen. Božična misel mu lahko pomaga, da bo nadaljeval svojo pot v iskreni harmoniji proti skupnemu cilju. Tako lahko najde, vendar enkrat že, zdravilo za svoje strašne rane — v miru Kristusovem.

(Zaključil bo Boltežar.)

Na Japonskem znaša število rojstev en milijon nad številom naravnih smrtnih slučajev.

Če
verjamete
al' pa ne

Moja pridna in ubogljiva kolega (pri našem podjetju smo si vsi kolegi, dokler se stvari razvijajo meni povšeči) sta kmalu prišla nazaj. France mi je izročil en funt ješprenja, Micka pa prašičeve noge, ali noge od prašiča.

"No, ali si izgubila krono z glave, ko si vprašala Jožeta Trebca za njegove prašičeve noge?" pobaram našo Maričko, ki se je blaženo hihitala in rekla, da se je Jože krohotal, da bi ga bilo skoro zlomilo, ko ga je vprašala, če ima res prašičeve noge.

Vojak piše iz Nemčije

Naslednje pismo je prejela od slovenskega ameriškega vojaka Sgt. Charlesa Hudina Mrs. Tončka Jevnik, 1199 E. 61. St. Sgt. Hudina je z ameriško armado nekje v Nemčiji. Pismo se glasi:

Nemčija 16. marca, 1945.

Cenjena Mrs. Jevnik!

Danes sem prejel Vaše cenjeno pismo z dnem 14. februarja 1945 in ker imam ravno nekoliko prilike za pisanje privatnih pisem, Vam takoj odgovarjam. Zelo me veseli slišati od Vas Tončka, ker mi vselej sporočite bodisi dobre in vesele ali pa tudi žalostne novice iz Clevelanda. Je pač tako, da se je treba prilagoditi enim in drugim, dobrim in slabim dogodkom ter se uživati v vsakdanje življenje, ki se danes spreminja z dneva v dan.

Ne spominjam se ravno odkje sem Vam pisal zadnje pismo. Toda vedite, da od takrat sem prepotoval precejšnji del Evrope, ko sem zapustil Anglijo. To je, skozi Francijo, Luksembourgo, Belgijo, Holandsko in končno v nacistično Nemčijo, kjer se nahajam že nad en mesec. Povsod smo se ustavili le za kratek čas, ker vojne operacije kot tudi vojni dogodki se danes razvijajo zelo hitro in uspešno napram vsem velikim oviram in zaprekam sovražnih sil. Vsi smo lahko ponosni na našo hrabro in močno ameriško armado, katere danes zadaja našemu največjemu sovražniku končne in smrtno udarce — sovražniku, kateri je imel namen podjarmiti tudi ameriško ljudstvo in ameriško zemljo.

Dnevi Nemčije so štet, ker že lezni obroči ameriške in ruske vojske se stiska bolj in bolj v končni izjem nacizma iz tega sveta. Kraja, kjer se sedaj nahajam mi ni dovoljeno omeniti, pač pa Vam lahko povem, da sem blizu reke Rene. Upam tudi, da bo Vaša molitev uslišana, da se čimprej vrnem zopet med vas po končanem delu, česar vsi prav nestrno pričakujemo.

Drugače se počutim prav dobro, kar upam in želim isto pri Vaju obeh. Dela imam dovolj in vseh cel preveč, a nič zato, saj delamo za dobrobit in procvit naše velike in močne demokracije ter končni in trajni mir celega sveta.

Prav lepa hvala za vse poslane mi pozdrave od naših dobrih in starih prijateljev. Izročite vsem tudi moje pozdrave. Kadarkoli Vam bo prilika za pisanje, se zopet kaj oglasite, me bo zelo veselilo. Za danes naj zadostuje, pa še drugič kaj.

Bodite mi najlepše pozdravljeni Vi Tončka, Vaš mož John in vsi prijatelji v Clevelandu od Vam udanega,

Sgt. Charles Hudina.

Japonci so do sedaj potrošili za vojno \$50,000,000,000.

— Prvo gozdarsko šolo v Združenih državah je ustanovil George C. Vanderbilt in sicer v bližini Asheville, N. C.

Najprej da ji je dobil pus delicti, da ima pa ki ga vdano nosijo vse secev po rojstvu, da se po Sežani in po bojni prve svetovne vojne zrinile v to lepo deželo ji je pa nametati tiste parklje, pa dva pora kata" ter ji naroči, ve, da mi želi vse glodanju parkljev in "Kaj je to vse ješpreni mi ga prinesel?" obrnil na mojega radevoljno vzame je pregrešno pisanje "Aha, to je vse funt ga je žive vago dal vsega enkrat v bo razlezel po vsej 174. cesti, če kaj poznal držati na vajet nič hudega."

"Bog ne zadeni, ga kuhati naenkrat, strašna vtakne v polovica ga bo preve poslušaj."

"Ti ne veš nič, France. "Jaz že vem lahko sne, kadar se ne. Ti bi moral vedeti, so ostale za piščančeve govega krožnika, ko lali v Kushlanovi mene potipala usodni moral biti za vse pri Jim zmetal vse kup, se na vso moč kup, da bi ne bil razag kurji britof po ne "Aha, v tem oira Jimom dosti očital zaključil France. "Naj bo to že glavno je zdaj to, skupaj vso strateg začne na celi front za prijaznost, to se svet in pa prim Včno vama bom na to se lahko na sem se zahvaljevali za dobroga sra ralnemu štabu in da se izmuznemo prav je bilo sonce "Holt!" zavpije na vsa usta, "Kaj da si nekaj pozabil? "Pozabil? Ne vabil. Cigarete imajo ješprenj tudi, klavi glavi, to čutim, tori bi pozabil."

"Morda boš pot, če te slučajno samo mimogrede samo radi lepšega žega samopasnega imajo v Ameriki do do, ki ni prav za da namreč ne dajo jah in mesničah nobene reči zastav "Tisto že sam vorim. "Pa kaj čala za ješprenj je "Vse pošteno zata oba kot iz eni "Torej, če je vsa pa hočeta še vati in še enkrat plača "To jima je pa Nekaj časa sta zabi si hotela vtisniti osebo za vse več min, potem pa komaj slišno: "Pa naj midva je parklje in ješpre "Oho, tako se ni "Prijetelji vsi ce. "Prijetelji samo pri takih str "O, tako, zdaj se posvetilo!" se na dim. "Vidva bi mene kak keš, ki "Ali ni čudno, evek ravno na glavo no pripomi France "Okej, da ne beš sen da sem, kar na ta, pa vama bom te, ki sta tako sila in pridna bodita. pokimam in smuk ta in vozjo domo, gan dan smo imo sem jima odražal je. Drugače bi se merilo, da bi se bajto in bi se.

Pravica do življenja

France Bevk

kar nas je tu," je rekel. "Potem bo moral še klopiti po vaseh. Za to bo poškrebala jaz in Jernej." Na mitino ne pozabite," zopet oglašil krčmar. "Le se ne bomo potegovali," reče Volčan. "Kdo se boš potegoval, ne bomo pa manj pili. Izgubo me le ti. No, ako nam pripiče, si bomo morda pomagali." "Kaj jim je napolnil vrče," je že pozno, mehka pota noč je ležala nad zemljo. Na stari Tomaž Kragulj je vlačil iz Tolmina. Na nekoli vinjena, molila in razmišljala... Šlo je gladko, kakor sta pričala. Le ko je Kragulj omejen davek, so se začeli vrtati in deželo gledati. "Kaj ti jim nalagajo novega," sta se dva kmeta na tihem razgovarjala. "Tomaž se mi, preden jim je dopovedal, da je to potrebno za razne stvari in da je bilo tudi drugih punjih tako. Pojdi, so črnjaki leteli v Jernej, ki ga je bil nastavljen dobro si govoril," oglašil Kragulj; bil je zadovoljen s fantom. "Si bil mislil!" "Kaj je kar vroče obšlo," je denar v žepu. "Si bil v hrani," je dejal Kragulj. "Le ti hrani! Pa zapomni se!" "Kaj, kadar se bo na goldinar, ga bom zahteval na rovaš!" "Zdaj se šele začne delo. V nekatero vas bo klopiti in ljudem obraz-ovati stoji stvari. Jaz ne vem. Ti si se najlaže utrdil dan. Poleg tega imaš stroške si lah-ko... Boš?" "Kaj, kakor da je epsešča in izrekel njegovo skrito delo." "Druge se ne moreva za-ko hočeva, da ne ostane v lesedah." "Ljubinu sta se poslovila. Ni hotel ostati še eno noč. Nalagalo se mu je domov." "Si je obšla Jerneja ta-ko, da so se mu za-čeli noge in mu je glava si-je vsi. Najrajši bi bil pod kak kozolec, legel bi v zaspi. Tako bi-je tako čudno stopilo v-iti strah in pol tegoba se je čimdalje bolj spešil." "Preden je vstala zarja, je bil Baško dolino in krenil v breg. Na Počivala, kjer je bilo že videti nje-je pobočje, je postal kakor vrtuljak in dvignil pogled. "Kaj od začudenja zastra-šen, namadoma se je do kon-ramil." "Kaj je tvoj pobočju, nekako je bil svet, je go-čeno, kaj ob tem času? "Kaj navaden ogenj kot jih potepuhi, pastirji in ali je mar kdo zažgal?" "Obšla ga je, da je Jernej opazil šele, ko je stal pred njo. Bila je prislonjena k navpični steni, bedno zmašilo iz brun, vej in starih desak. Brž-kone so jo bili kdaj postavili razbojniki. Pred Madaleno je v nji stanoval oglaš, a se je preselil ali umrl." (Dalje prihodnjič).

Staroruski pogreb

O Rusih, največjem slovan-skem plemenu, imamo podrobna zgodovinska poročila šele iz 12. stoletja, ko nam kijevski letopi-sec našteje 12 plemen, ki so bi-vala v mejah Rusije pred prvo svetovno vojno. Ta plemena so bili Slovenci na Ilmeni s središ-čem v Vel. Novgorodu; Kriviči na Zg. Dnjepru, Dvini in Volgi (del na Poloti se je imenoval (Poločani); Dregoviči, med Pri-petom in Dvino; Drevljani, na jugovzhodu od prejšnjih; Polja-

Mala grška deklica v raztr-ganem oblaku zavija svojo se-strico v edino plahto, ki jo dru-žina premore. Milijone ljudi v Evropi je v istem položaju, ker primanjkuje obleke in odevi. Darujte svojo preostanek obleke, ki je še za rabo, v kampanji United National Clothing Col-lection.

DA! VI LAHKO DOBITE EKSTRA RDEČE POINTE

POMANJKANJE MESA otežko-ta hraniti maščobo te dni. Toda še vedno se to lahko stori. Ali ne bi hoteli, prosimo, čekirati spodnje nasvete?

Naša dežela potrebuje maščo-bo tako nujno za zdravila, raz-streljivo, mlo, umetni kavičuk in druge potrebščine v vojni in doma.

RIBE—porabljate zdaj več te dni. Postrgajte vsako kapljo maščobe v ponvi, kjer ribe pečete.

KLOBASE—dovolj jih je in dajo odst maščobe v ponvi. (Ako jih poprej zavrete, ne pozabite shraniti vodo in pos-neti maščobo.)

CENEJŠE MESO—je dobro za obaro in juho. Posnetje ma-ščobe pri kuhi. Shladite jo in posnetite maščobo, ki se strdi na vrhu. (Tudi sok.)

VINERICE—od teh dobite eno ali dve žlici maščobe iz vode, v kateri jih kuhate. Tudi ena čajna žlička pomaga!

ODREZKI MAŠČOBE—shranite jih v ledenici. Enkrat na teden jih stopite in jih dodajte v posodo, kjer hranite rab-ljeno maščobo.

IN BODITE GOTOVI, da imate posodo vedno pri roki. Kap-lja pri kaplji, pa bo polna prej ko mislite. Potem je nes-ke k svojemu mesariju, kjer dobite tista dva rdeča pointa in 4 cente za vsak funt maščobe. Začnite danes! Ta poslanica je odobrena od WFA in OPA ter plačana od industrije.

V ozadju slike je videti del razbitega italijanskega mesta Madna di Brasa, mimo katerega se pomikajo naprej čete naše 5. armade po razbiti cesti in za njimi pa so naši Sherman tanki na poti, da zavzamejo važno cestno križišče.

ni od Tetereva še čez Kijev, ki je postal njihovo središče; Du-ljebi in Bužani (Volinjanji) na Bugu; Tiverci in Ulični na Dnje-stru in Bugu; Rdimiči na Soži; Vjatiči na Oki in slednjič Sever-jani na Desni, Sejmu in Suli.

Isti letopisec pa pozna za vse te rodove tudi ime Rusi. "Kako je ime Rus postalo v sredi teh plemen, je do danes še uganka," pravi Niederle v svojem "Slo-vanskem svetu." Domneva se, da je skandinavsko-normanske-ga izvora. Kakor drugi Slovani, tako so se tudi pečali v teh časih predvsem s poljedelstvom. So-sedni Normani pa so bili bojevit narod, ki je prodiral s svojimi ladjami-vikingi po plovni re-kah, iztekajočih se severozapad-no, v Rušijo, in podjarmili slo-vanska plemena. Finci pa so jih zvali Rodse (veslarje) in to ime jim je ostalo tudi v slovanski zemlji, kjer so postali trije bra-tje Veringjari Rurik, Truvor in Sireni knezi; Ladoga, Bjelo oze-ro in Izbornsk so bile njihove kne-ževine. Po smrti obeh bratov je združil Rurik vse tri kneževine in zavladašil v prestolici Nov-gorod, je postal ustanovitelj rus-ke države.

Razume se, da so Veringjari prinesli s seboj različne šege in običaje, ki jih tudi v novih biva-liščih in so opustili. Na eno takih šeg nas spominja in jo predstavlja slika "Sežiganje mrtvega ruskega poglavarja." Na "mor-skem zmažu," kakor so imenovali te vrste ladje, so zgradili mr-tvaški oder iz povprečnih debel in navpičnih hlodov, čez katere so razgrnili belo platno. Na tak oder so položili mrtvega kneza. Toda knez ni smel iti sam in re-ven na oni svet. Najljubše oro-žje so mu obesili ob stran, ob mrtvecu so žrtvovali najlepšega

Iz raznih naselbin

Mineral, Kans. — Tukaj je 1. marca umrl Martin Bambič, star 78 let, doma iz okolice Mir-ne Peči na Dolenjskem, odkoder je prišel v Ameriko 1903. Zapu-šča ženo, dva sinova (enega v vojni na južnem Pacifiku) in šest hčera.

Meadow Lands, Pa. — Druži-na Andrew Martincheck je bila obveščena od vojne oblasti, da je 20. feb. padel na otoku Iwo Jima sin Lt. Col. Frank A. Mar-tincheck. Pred odhodom k voja-kom februarja 1941 je bil učitel-j v srednji šoli. Služil je pri marinih. Poleg staršev zapušča ženo, s katero se je poročil mar-ca 1943, devet mesecev staro hčerko, katere ni nikdar videl, štiri sestre in več drugih sorod-nikov.

Owen, Wis. — Iz nemškega ujetništva se je oglašil S/Sgt. Edward L. Potočnik, ki je bil po-grešan od 23. dec. Bil je topni-čar in radioman na bombniku B-26 in preko morja od avgusta 1944.

Rock Springs, Wyo. — Dne 11. marca je padel v Nemčiji Pfc. Robert F. Zaversnik, star 22 let in rojen v Green Riverju, Wyo. Zapušča mater, dve se-stri in štiri brate (dva v vojni v Nemčiji).

MALI OGLASI

POZOR! Vsako sredo točno ob osmih zvečer, se vrši te-denska zabava v dvorani pod cerkvijo sv. Vida. Prijazno ste vabljeni vsi in pripeljte s seboj tudi svoje prijatelje. — Odbor skupnih društev.

Dvojica išče sobe Starejša dvojica bi rada sta-novanje 3 ali 4 sobe v okolici Collinwooda ali 185. ceste. Kdor ima kaj primerne, naj pusti naslov v uradu tega lista.

Ako iščete dobrega popraviljalca za vaše čevlje, pridite k nam. Vedno prvovrstno delo. Popravljamo stare čevlje. Cene zmerne in fi-no delo.

FRANK MARZLIKAR
16131 St. Clair Ave.
(Tues. x)

GLASBENA MATICA poda opereto **CIGAN BARON** 15. aprila v SND Vstopnice pri Mrs. Makovec in pri članih. (Tues., Thur., Apr. 12)

DELO DOBIJO DELO DOBIJO

THE TELEPHONE CO. POTREBUJE ženske za hišno oskrbovanje ZA POSLOPJIA V MESTU
Poln čas, šest noči v tednu
Od 5:10 pop. do 1:40 zjutraj
stalno delo.
Zahteva se državljanstvo. Zglasite se v
Employment Office, 700 Prospect Ave. soba 901
od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan
razen v nedeljo
THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

MALI OGLASI

Rodney Adams Heating Service
Instaliramo nove furneze na plin in premog.
Popravimo vse vrste furneze.
Instaliramo pihalnike in termostate
Za točno postrežbo pokličite
KE 5200
550 E. 200. St.
(x)

Farma naprođaj

Proda se farma 85 akrov na Grand reki, tlakana cesta Route 307, 6 sob hiša, velik hlev, shramba za koruzo, kokošnjak, elektrika, šenda za truke, dober pašnik, rodovitno polje, 5 akrov trte, 4 akri sadnega drevja, ja-blan in češpelj, 4 vodnjaki. Zgla-site se ali pišite na: Laczko Farm, River Rd., Perry, Ohio, P. O. Madison, O.
(85)

Popravljamo

Popravljamo pralne stroje, vacuum čistilce, električne likal-nike, šivalne stroje in druge električne predmete. Mi kupimo in prodajamo pralne stroje. Pri-demo jih iskat ter jih pripelje-mo na dom.

St. Clair Repair Service
7502 St. Clair Ave.
EN 7215.

Iščemo stanovanje

Radi bi dobili stanovanje 5 ali 6 sob v Collinwoodu, Not-tinghamu ali Euclidu. Kdor ima kaj primerne, naj pokli-če EX 2476.
(86)

Stanovanje iščejo

Radi bi dobili stanovanje 5 ali 6 sob samo zase, ali apart-ment, ali pa v dvonadstropni hiši spodaj ali zgorej. V dru-žini so 4 osebe. Kdor ima kaj primerne, naj pokliče FAir-mount 6383.
(83)

Službo dobi
Išče se starejšo žensko, da bi skrbela za bolno ženo, nič dru-gega dela. Dobi stanovanje in hrano. Zglasite se na 784 Al-hambra Rd. zgorej, ali pokličite IV 0519.
(84)

Dekleta
nad 17 let stara, da se jih trenira za
pisarniško delo

Važna vojna tovarna potrebuje več

deklet ali mladih žen

ki živijo v severovzhodnem

delu mesta za

pisarniška dela

Podjetje izdeluje

traktorje

za vojno in pričakuje nadalje-

vati z delom tudi po vojni.

Dobra plača dvakrat na mesec.

The Oliver Corp.

nasledniki

Cleveland Tractor Co.

19300 Euclid Ave.

(82)

Delo dobi

Sprejme se ženska za sploš-na hišna dela in pranje. Pokli-čite IV 2370.
(82)

Ženske

za poln čas

Dnevno delo

Electro Processing Co.

4615 Superior Ave.

(87)

K. S. K. JEDNOTA

★ ★ ★ ★ ★

POSOJUJE DENAR

članom in nečlanom

na zemljišča in posestva

po 4% obresli

brez kake provizije

ali bonusa

★ ★ ★ ★ ★

Posojila so napravljena na tak način, da se na glavni-ico odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnila in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE

351-53 NORTH CHICAGO STREET

JOLIET, ILLINOIS

M. Jacoby - R. Leigh:

POROČNIK INDIJSKE BRIGADE

ROMAN

Indijci morajo videti, da smo mi prav tako odporni kakor oni. Sovražnik ne sme nikdar čutili svoje premoči!"

"Razumem!" se je nasmehnil Sir Harcourt in tudi on skočil s konja.

Geoffrey Vickers je razjahal in se ustavil nekaj korakov dalje od drugih. Gledal je v daljavo, kakor da je docela pozabil na svojo okolico.

Roki je oprl na ročaj pri sablji. Stal je nepremično kakor kip in ta trenutek se je na njegovem obrazu pokazala zrela močnatost. To je bil odločni duh borca, ki je navajen gledati smrti v oči, bil je mir in spokojnost in zaupanje človeka, ki je prepričan, da bo vedno zmagoval. Vse to mu je bilo videti na obrazu in na očeh.

Sir Harcourt ga je gledal in nehoti je moral misliti: taki so junaki...

Gledal je njegov lepi, moški obraz, ožgan od sonca, gledal je tega zastavnega mladega človeka v beli tropski uniformi, kako nepremično stoji na soncu, pravo in živo znamenje angleškega gospodstva v Indiji.

Geoffrey Vickers je gledal v daljavo...

Gledal je v rumenosive hribe, ki so valovali pred njim. Tam na daljnem obzorju je zaslužil obrise prvih palm. Potovanje po puščavi se je bližalo koncu.

Vickers si je potegnil z roko čez čelo, se naglo obrnil in nasmehnil, malce v zadregi, kakor da ga je nekdo zasačil v nedovoljenem dejanju.

"Oprostite, sire, malce sem se zamislil. To se dogaja nam."

**ZADNJI KONCERTI
CLEVELAND ORCHESTRA**
ERICH LEINSDORF, dirigent
SEVERANCE DVORANA
Četrtek 12. aprila 8:30
Sobota 14. aprila 8:30
ORKESTRALNI PROGRAM
Vstopnice: Severance Hall, CE 7300

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA DRAGEGA SOPROGA IN OČETA

Andrew Knauss

ki je za vedno zatisnil svoje oči dne 10. aprila 1945.

Ljubi soprogo in oče, prežodaj si nas zapustil, ko ni dneva ne noči, vedno nam si pred očmi, zastoj Te iščejo naše oči, ker Tebe od nikoder ni.

Zalujoci ostali:

SOPROGA, SINOV in HČERE
in 11 VNUKOV.

Cleveland, O. 10. aprila 1945.

Geoffrey Vickers je svojo zaročenko spoznal pred dvema letoma, ko so polkovnika Campbella prestavili v Indijo. Na plesu pri guvernerju je prvič videl to mlado dekle. Bila je še otrok in ni vedela, kaj je življenje in ljubezen. Toda vzljubila ga je, kakor da je njen starejši brat, ne pa možki. Geoffrey je to čutil od prvega trenutka. Toda vedno je mislil, da se bodo njena čustva spremenila.

Elizabeta je zdaj imela osemnajst let. Bila je mlada dama, ki so jo vsi občudovali in jo razvajali, kakor da je še vedno malo dekletce.

Da, Elizabeta ga je imela rada, toda ali je to bila zares trajna in trdna ljubezen? Ljubezen, kakršno je imel v mislih Geoffrey, tisto močno čustvo medsebojne povezanosti in pripravljenosti na sleherno žrtv

—? Ljubezen, kakršno je Geoffrey čutil do tega dekleta, ali je bilo mogoče, da bo ona kdaj čutila, kaj takega do njega?

Elizabeta ni poznala svoje matere, ki je umrla, ko je imela dve leti. Do desetega leta je živela v očetovi hiši v Londonu, s staro vzgojiteljico, ki je vzgajala že njeno mater. Po smrti te dobre starke jo je oče poslal v dekliški zavod v Manchesteru, kjer je živela šest let.

Ko so polkovnika Campbella prestavili v Indijo, je sklenil da bo vzel otroka s sabo.

Elizabetina otroška leta niso bila ne vesela, ne žalostna. Ni doživela ne velike bolečine, ne velike radosti. Bila je vedra in zadovoljna. Samo včasih je mogel oče v njenih velikih, črnih očeh zaznati izraz nekega nezadovoljstva, ki jo je spremljal od njenih prvih let. Vendar je bil to izraz želje za življenjem.

Bila je v vsem takna, kakor so angleška dekleta njene starosti in stanu v tisti dobi: bila je dobro vzgojena dekletce, ki je na vsa vprašanja, ki jih je v življenju srečevala, odgovarjala z navadnimi, starimi besedami, pregovori in modrostjo, ki jo je slišala od svoje sive vzgojiteljice in od učiteljic v zavodu.

Ko je v Kalkuti spoznala Geoffreya, ki je z njo ravnal kakor z odraslo damo, ki ji je o življenju govoril docela drugače, kakor pa je bila vajena slišati do zdaj, se je pred njo odprlo novo obzorje. V mladi dekletovi duši so se budila čustva, nova in nepoznana, začela se je zavedati sveta in življenja okoli sebe.

Prav zaradi tega je imela Geoffreya tako rada. On ji je pokazal svet in življenje v docela novi luči, ker ni z njo ravnal tako kakor vsi drugi ljudje, katere je poznala: oče, vzgojiteljica in učiteljice.

Elizabeta ga je imela rada. Toda prav zadnje čase je do njega čutila vseboj nekako stransko ljubezen, nekako spoštovanje učenke do učitelja, nekako hvaležnost, da se je sploh razgovarjal z njo. Niti sama si ni mogla odgovoriti in razložiti, kaj je to. Imela ga je rada kot starejšega brata, katerega se je malce bala. Geoffrey je bil včasih zanjo nedosegljivo daleč, ker je čutila, da je pred vsem vojak in šele potem kaj drugega. Bil je častnik na odgovornem mestu, eden izmed tistih angleških vojakov, katere je njen oče vedno tako občudoval.

Kadar je odhajal na kako nevarno odpravo, je trepetala za njegovo življenje. Kadar se je vrnil, pa ni čutila do njega tistega, kar čuti dekle do svojega zaročenca.

Ko sta se pred letom zaročila, je čutila, da ga prav za prav nima toliko rada, kakor je mislila. Toda ni imela te odločnosti in moči, da bi mu bila to priznala, ker se je bala, da ga ne bi razžalila in da ne bi on mislil, da mu ni hvaležna za vse tisto, kar je zanjo naredil.

Naznanilo in zahvala

1892

1945

Globoko potrži in žalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem žalostno vest, da je kruta smrt iztrgala iz naše srede ter nas je za vedno zapustil naš ljubljani in nikoli pozabljeni soprog in dobri skrbni oče

Frank Kapel

Zatislil je svoje blage oči dne 14. februarja 1945. Pogreb se je vršil dne 17. februarja iz Joseph Želetovih pogrebnih prostorov, v cerkev sv. Marije Vnebovzete na Holmes Ave., ter od tam na Calvary pokopališče, kjer smo ga položili k večnemu počitku v naročje materi zemlji.

Blagopokojnik je bil rojen 2. februarja 1892 leta v vasi Kal pri St. Petru na Krasu.

Težko je najti primernih besed, da se dovolj zahvalimo sestri pokojnika Mrs. Frances Kapel, ki je prišla iz Detroit, Mich. Hodila je z nami v bolnišnico, nas tolažila ter storila vse, kar je bilo v njeni moči, da nam je lajšala težke ure. Zahvalo naj sprejmejo za vso pomoč in obiske v bolnišnici in tolažbo sestrična Mrs. Rotar in njen soprog, Mr. in Mrs. Zafret, Mr. in Mrs. Jack Kapel, Dorothy in Stanley, sestri Mary Urbančič in soprogu, iz Detroit, Mich., Mr. in Mrs. Anton Fidel, iz Unionville, O., Mr. in Mrs. Ludwig Gustinčič, iz Perry, O., Mr. in Mrs. John Sedmak, iz Conneaut, O. Vsi ste od daleč prišli, da mu izkažete zadnjo čast in da se poslovite od pokojnika, za kar vsem najlepša hvala.

Globoko zahvalo izrekamo vsem sorodnikom in prijateljem za krasne vence cvetja, ki ste ga položili h krsti pokojnika. Ta izraz vaše ljubezni napram njemu nam je bil v veliko tolažbo v dneh žalosti. Zahvalo naj sprejmejo sledeči:

Sestra Frances Kapel in njena družina, iz Detroit, Mich.; sestra Mary Urbančič in njena družina, iz Detroit, Mich.; Mr. John Kapel, iz Detroit, Mich.; Mr. in Mrs. John Rotar in družina; Mr. in Mrs. Anton Fidel in družina; iz Unionville, O.; Mr. in Mrs. Joseph Barbiš in družina; Mr. in Mrs. Louis Barbiš in družina; Mr. in Mrs. John Barbiš in družina; Mr. in Mrs. Joseph Zele in družina; Mr. in Mrs. Joseph Zele in družina; Mr. in Mrs. Joseph Slavec in družina; Mr. Joseph Sajin; Mr. in Mrs. Frank Zigmán in sinovi; Mr. in Mrs. Anton Kapel in družina; Mr. in Mrs. John Kordis in družina; botri Mr. in Mrs. Vinko Kresal; Mr. Joseph Tomšič; Mr. in Mrs. Frank Zallar; Mr. in Mrs. Bill Gardner in družina; Mr. in Mrs. Jack Baraga; Mr. in Mrs. Jack Strekal z Char-don Rd.; Mr. in Mrs. Anton Vesel in družina; Mr. in Mrs. Frank Zafret; Mr. in Mrs. Anton Malovec in hčerka; Mr. in Mrs. Victor Brezar in družina; Mr. in Mrs. John Lukanc in družina; Mr. in Mrs. Frank Vidgoy; Mr. in Mrs. John Copić in družina; Mr. in Mrs. Frank Jagodnik; Miss Jean Pugel; Miss Margie Mevšek; Mr. in Mrs. Joseph Kastelec in družina; Mr. in Mrs. Frank Prelc in družina; Mr. Joseph Kastelec; Mr. in Mrs. John Cepirio in družina; Mr. in Mrs. Joseph Tomšič, E. 175 St.; Mr. in Mrs. Anton Tomazič in družina; Mr. in Mrs. Anton Srebot in družina; Mrs. Antonia Stradiot in družina; Mrs. Dolgan in družina, iz Holmes Ave.; Mr. in Mrs. Anton Boštjančič in Tony ml.; Mr. in Mrs. Charles Wick; Mr. in Mrs. Anton Puntar; Mr. in Mrs. Thomas Legat; Mr. in Mrs. Frank Ilc; Mr. in Mrs. Frank Kontel; družina Krebel iz Arcade Ave.; Mrs. Emily Janković in hčerka; Mrs. Frank Roberts in družina; Mr. Joseph Globokar, E. 74 St.; Mr. in Mrs. Dominik Lavšin in družina; Mr. in Mrs. James J. Wolf; Mr. in Mrs. Art Smith in družina; Mr. in Mrs. Joseph Pasoval; Mr. John Pasoval; Mr. in Mrs. Anton Pasoval; Mr. in Mrs. Joseph

Pasoval Jr.; Mr. Louis Kapel; Mr. in Mrs. Paul Thomas; Mr. in Mrs. Wm. Long; društvo Mir, št. 142 SNPJ; društvo Kras, št. 8 SDZ; Moška zveza, podružnica št. 3.

Naša prisrčna zahvala velja tudi vsem, ki so darovali za svete maše, ki se bodo brale za mir, duši pokojnika in sicer sledečim:

Mr. in Mrs. Joseph Kopina, iz E. 152 St.; Mr. in Mrs. Joseph L. Bergeč; Mr. in Mrs. Joseph Barbiš, iz E. 160 St.; Mrs. Pižmoh, E. 159 St.; Mr. in Mrs. John Sedmak; Mr. in Mrs. Frank Kapel, iz St. Clair Ave.; Mr. in Mrs. Goodwill; Mr. in Mrs. Leo Kausek; Mr. Frank Slosar in hčerki; Mr. in Mrs. Kuret; Mr. Mrs. Dolgan, Holmes Ave.; Mr. in Mrs. Kuret; Mr. Frank Ivančič; Mr. in Mrs. Ostroška in družini; Mr. Rozi Koren in družini; Mr. Joe Janković; Mr. in Mrs. Frank Ipavec; Mr. in Mrs. Anton Jerman; Mrs. Mary Anzlovar; Mrs. Urška Mekinda; Mr. in Mrs. Glazer; Mrs. Lenarski; Mr. in Mrs. Brezovar; Mr. in Mrs. John Burnett; Mr. in Mrs. Valentin Ogrin; Mr. in Mrs. Joe Kern in družini; Miss Albina Perusek; Mrs. D. Cepirio; Mr. Joe Fidel; Mr. in Mrs. Andy Yanković; Mr. in Mrs. Herman Kravos; Mr. in Mrs. Thomas Milakovic; Mr. in Mrs. Anton Zigmán; Mr. in Mrs. Pirih in družini; Mr. in Mrs. Joe Kastelec; Mr. Louis Ogrinc; Mr. in Mrs. Ludwik Gustinčič; Mrs. Rudy Koren; Mr. in Mrs. Batič; Mr. Lovrenc Fortuna in družini; Mrs. Mary Spilar; Mr. in Mrs. Fabec; Mrs. J. Tomle; Miss Agnes Laschi; Mr. Joe Ceiglar; Mr. in Mrs. Anton Strazičar; Mrs. Jennie Verhovc; Mr. in Mrs. Laurich; Ann Siles; Mr. in Mrs. Zeman; Makony družini; Mr. in Mrs. Wm. La Presti.

Iskreno zahvalo naj sprejmejo vsi oni, ki so dali svoje avtomobile brezplačno v poslugi za spremstvo pri pogrebu in sicer:

Mr. Anton Fidel, iz Unionville, O.; Mr. Ludwik Gustinčič, iz Perry, O.; Mr. Jack Kapel, iz Detroit, Mich.; Mr. John Rotar Jr.; Mr. John Rotar Sr.; Mrs. Frank Zigmán; Mr. Bill Gardner; Mr. Anton Dolgan; Mr. John Kordis; Mr. Ed. Tomšič; Mr. Andy Vovk; Mrs. Frank Zafret.

Iskreno zahvalo izrekamo vsem, ki so se nas spomnili v dneh žalosti in nam pisмено izrazili svoje sožalje.

Hvala vsem onim, ki so prišli kripti pokojnika, ko je ležal na mrtvaškemu odru in vsem, ki so ga sprejeli na njegovi zadnji zemeljski poti na pokopališče. Našo zahvalo izrekamo pogrebem—sobratom od vseh treh društev—ki so nosili krsto. Hvala pogrebniemu zavodu Joseph Zele in Sinovi za vzorno urejen pogreb in najboljšo vsestransko poslugi. Zahvalo naj sprejme društvo Mir, št. 142 Slovenska Narodna Podporna Jednota za točno izplačitev smrtnine.

Ako se je pomotoma izpustilo ime katerega, ki je na ta ali oni način pomagal ali prispeval, prosimo opravičenja in naj isto sprejme našo najlepšo zahvalo.

Ljubljani soprog in dobri oče! Prazna in pusta je naša hiša odkar so Te odnesli iz hiše tja na njivo smrti k večnemu počitku. Solze so v naših očeh in težka bolelost v naših srcih vsaj smo Te vsi tako ljubili. Odšel si tja od koder ni vrnitve. Spominjali se Te bomo vedno z ljubeznijo v naših srcih dokler bodo utripala.

Spavaj mirno. Snivaj sladko v svobodni ameriški zemlji.

ZALUJOČI OSTALI:

MARY, soproga
CPL. FRANK, v Floridi
PVT. MILAN, v Alabami
in ELSIE, otroci.

STEPHIE, sinaha
MARY URBANČIČ, v Detroit, Mich., in
FRANCES KAPEL, v Detroit, Mich., sestri.
Tu zapušča več sorodnikov, v stari domo-vini pa brata in sestro.

Cleveland, O., 9. aprila, 1945.